

A keresztény magyar egység jegyében.

Lezajlott az ország fővárosában az évenként megismétlődő katolikus nagygyűlés és még talán soha annyira ki nem domborodott a keresztény magyar egység szükségességének tudata a multban, mint az idén ezen a nagygyűlésen. Arról nem is beszélünk, hogy az ország katolikusainak megnyilatkozása sohasem volt és így most sem volt sértő vagy bántó más felekezetekkel szemben, azt azonban annál inkább hangsúlyoznunk kell, hogy ez a nagygyűlés a mai igazán nehéz időkben maradék nélkül szolgálta azt az öncélú keresztény nemzeti politikát, amelyet Kállay Miklós miniszterelnök már ismételtelen hirdetett, amely az egységre törekvésben nyilvánul meg és egyedül alkalmas arra, hogy a világegyesben is mindig határozott és helyes utat mutasson egy ezer esztendő nemzete.

Ezen a katolikus nagygyűlésen azoknak a honfoglaló ősokeknél szellemével találkozottunk, akik pontot tettek a karddal való hódítás után, akik behozták ebbe az országba a nyugati kultúra csiréit, azokat „magasra” növelték, terebélyessé tették és át tudták formálni maradék nélküli magyarra.

Ezért tekinthetjük a most lezajlott nagygyűlést a magyar nemzet megnyilatkozásának, a magyar nemzet akarathatóságának, amelynek rövid kiskatéja egy mondatban úgy fejeződik ki, hogy ősi földön csorbitatlan jogokkal, magyar nemzeti életet akarunk élni. Amikor a miniszterelnök ismételtelen hangoztatja az öncélú magyar nemzeti politikát, tulajdonképpen szintén ezt a csorbitatlan jogokkal rendelkező független és önálló magyar nemzeti életet hirdeti. És ennek az életnek biztosítása, ennek a nemzeti létnek körülbástyázása minden keresztény magyar akarata és célkitűzése.

Nem tagadhatjuk meg sem kereszténységünket, sem magyarságunkat, sem nemzeti multunkat, mert hiszen ebből a multból fakadnak a jelen köteleességei. Nem tagadhatjuk meg a multat és vissza kell emlékeznünk magunknak, de vissza kell emlékeztetnünk másokat is erre a multra, amely a történelem tanúsága szerint tele van áldozatkész küzdelmekkel, a magyarságnak évszázadokon át vívott harcaival a keresztért, a nyugati kultúráért, egész Európa bol-

dogságáért. Tudjuk és érezzük, hogy a sors nem változtatott ennek a népnek elhivatottságán, tudjuk és érezzük, hogy továbbra is szolgálunk kell azt a nyugati kultúrát, amely keresztény, de emellett ragaszkodnunk kell mindazokhoz a jogokhoz, amelyeket megszerztünk és kiérdemeltünk s a-

melyek ezt a nemzetet Európa keletén számottevő tényezővé tették. A Megváltó keresztje volt minden magyar nemzeti törekvésnek szimbóluma, és nagyon jól tudjuk, hogy csak addig élhetünk nemzeti életet, amíg ez előtt a szimbólum előtt áhitatos lélekkel tudunk meghajolni.

Ezeket a gondolatokat vetette fel, ezeket az igazságokat világította meg a most lezajlott katolikus nagygyűlés, ezért kell annak jelentőségét a felekezeti területen messze túl megbecsülni és átvinni arra a nemzeti síkra, amelyre ezer éves létünk pillérei mindenkor biztosan támaszkodtak.

A testet öltött költészet.

(Utóhang a „Roninok kincse” scelgyári előadásához)

A színész művészete a legkülönösebb alkotó művészet. Az esztétikusok sokáig nem tartották annak, mert egyrészt a nyomtalanul elmuló „játék” szerintük nem nevezhető alkotásnak, másrészt a színészt a költő, az író gondolatai szolgálják tekintetük csupán, aki nem végez önálló, önmagában egész munkát, csak illusztrál, önmagával, szavaival, mozdulataival, eleven életével illusztrálja a költő gondolatait. Ma már másképpen vélekedik az esztétika a színész munkájáról. Eleven élettel nem lehet illusztrálni valamit. Az eleven élet több, mint az illusztráció. Saját törvényei vannak. Élő ember mozog a színpadon. Az élő embert a költő álmolta meg, de az álmost, az irodalmat a színész művészetének varázsereje teszi eleven valósággá. Ez a

valóság csak egy-két óráig tart. Épp ezért olyan tömény, mint a legsűrűbb méreg. A színpadi élet - valóság mámoros és fenntartás nélkül teljes. Magasabb a hőfoka, mint a békésnap, gyakorlati valóságok. Ezt a forró töménységet idézi fel önmagában a színész teremtménye és az író által megálmodott, illetve megírt „figurát” ez a művészet teszi eleven létté.

A színésznek nem csak egy „figurát” kell a színpadra vinni, hanem egy költői gondolatot is. A figurát és a költői gondolatot is a költő alkotta meg. A könnyebben megfogható része a költői alkotásnak a figura. Az emberalak, aki nek a valóság teljes illúziójával kell hatni a színpadon. A színésznek ismernie kell az életet, (még egy elevenen soha nem

látott életformát is), és az élet törvényei szerint igyekszik felépíteni a színpadi figurát. Jól, helyesen és valószínűsítően. Azonban ez még csak jó színpadi mesteremberré teszi a színészt, sőt legelő sorban a műkedvelőt. A műkedvelő és a színpadi „mesterember” pontos részlet munkával építi fel az „igazi” alakot. Minden mozdulatot külön gondolat és precíz pontossággal rak egymás mellé. A bármiféle „emberfigura” megalkotására ihletett, csillogó hullások meteorjainak a bódítóba hulló atomjából született színész, az apró elemek szinte öntudatlanul hiteles részleteiből, egy mélyből jövő lendület ösztönös munkájával teremti meg a figurát: *egyszerre önti ki*. Szervesen egész anyagot ad elénk. Egyik részlet se sikerülhet jobban, vagy kevésbé jól, mint a másik. Nem a külsőségek „hiteles” utánzásával teszi valóssá az alakot. Mélyebb, titokzatosabb valósságot tár fel a lelket. Az ilyen színész a legnagyobb pillanatokban szinte már öntudatlanul mozog. Az egész alakítás sokféle motívumát valami zenéhez hasonlítható zsongás kapcsolja egészen a nem az öntudatlan kemény mesterember biztonságá. S így tudja életre kelteni a figurán túl, a figurába rejtett költői gondolatot is.

Mindezek a mult szombaton megnevezett előadás alatt jutottak eszembe, amikor az Acélgyári Olvasóegylet tőkeletes színháztermében azokkal voltam együtt, akik nem tartozunk szorosan a gyártelephez s éppen ezért ritkán, vagy egyáltalán soha nem nézték meg ennek a kiváló műkedvelőknek kimagasló teljesítményeit. Ugy voltunk az alakításokról szóló beszámolókkal, hogy azokat többé-kevésbé „hazáiták”. A lap felelős szerkesztőjének meg kell állnia és fel kell jegyeznie ezt az eseményt még akkor is, ha a lap előző számában a beszámolóra már egy jó féldoldalt feláldozott. A „Roninok kincse” összes szereplőinek külön-külön álló figurája a tökéletes művészi alkotó munka ritkán látható remekjei közé tartozott. Csupa harmónia, áradó részleteiben ki se tapintható finomság csendes, egymásba fonódó azövedéke volt valamennyi szereplő alakítása. Nem az író által megteremtett „figurák” kel-

Őszi versek

Írta: Molnár Béla

Bolyongás az őszben

Ökörnyál-dróton csurog az idő.
Fáradt lábamon jár a pillanat.
Komor hegyeken pipárgat az ősz
s én elindulok a csillagok alatt.
Sűrű az est, de én jól látom
erre az őszben a sötét utat.
Vigyázva járok, mert lábam alatt
a hamis csend felém ugat.
Így jártak ők is, akik régen éltek.
A Szajna parton, vagy Szegeden
várták a halált... (És én mit nézek,
várok, járok itt a hegyeken?)
Mégis, megyek: erre van utam.
Minden ut itt az őszbe vezet.
Fáradt szemem előre kutat
s átölelek itt minden hegyet.
Régen tudom, amit ők is tudtak.
Pedig én is fáradt, álmos vagyok.
Fölém borul majd az őrdőz
s rámcsókolnak a csillagok.

Jelek az őszben

A salgó hegyek között
elindultak a fák halni.
A forró már minden átlóltörött
S én a halált mentem vigasztalni.

Mentek a fák lenn a nagy uton,
Pécskő mellett megtépett-kócosan.
Még ittak egyet a régi kuton,
elbucsuhtak a mutatták merre van
minden ut... Húzták a nagy jelet,
lábam alatt sirt az avar.
Szóltam: jöjjenek vissza ha lehet,
de láttam rajtuk a zavar,
amit szomszéd fián láttam,
ki fiatalon, tele vággyal
vért köhögött a ziláló mellet
fakón birkózott a halállal.
Ezt láttam és csak álltam,
a nagy uton csodára vártam.
Sápadt levelek hullottak rám
és már vacogtam, dideregtem, fáztam.

Későn jöttél

Kár, hogy csak most tévedtél felém.
Ha gyorsabban jössz: az egészet
látod belőlem. Most mint az ősz
olyan vagyok és csak merészen
írom, hogy élek... Mint munkások
a hegyet, úgy hordanak szét belőlem
minden fényt és semmivé válok.
Ha tudnád, hány folyó vitte el tőlem
a parázs tüzet, mely úgy égetett,
szememből a fényt, mely rád várt
sokáig; hány lány, asszony nézhetett
belém a csókoltá rám a Halált.
Siess kedves! Huszonhat éve
minden reggel álmosabban kelek
s a nap fényénél márcsak félve

nézem: megint kevesebbel megyek
feléd... Csak reszketem és félek,
mint fáradt, nedves hideg kő
alatt a virág; arcomról kopik a pir,
amit rágcál már az idő

Siess kedves! Van még szímem, csókom
ízem, mit forró Nyárból a Télbe
rejtegettem az idő elől a gondolkom,
elég lesz neked vagy ezer évre...

ISKOLAKÖNYVEK,

ÍRÓSZEREK ÉS

MINDENNEMŰ

PAPIRÁRUK

Végh Kálmán

KÖNYV ÉS PAPIR

ÜZLETÉBEN NAGY

VÁLASZTEKBAN

tek itt életre. Eonél sokkal több történet, a költői gondolat öltött testet. Valami ami túl van a figurákon. Ami miatt az egész darab egy költő agyában megszületett, s aminek megmondásához az írónak tulajdonképpen egy általa sohasem képzelt intelligens munkásemberekből álló művészgárdára volt szüksége.

A Nemzeti Színház a kölcsönadott kosztümökkel mindenestre hozzájárult az erkölcsi nagy siker hatásához, végredményben ez kötelessége is a kultúra előmozdításához, nem értjük azonban ama zárkózottságát, hogy miért nem adta ki a darab eredeti zenei partitúráját? Szerencsére a működő művészgárdának, Halmay György zene- és ének-karnagyuk kvalitása a színműhöz, a zenekadencia által még klasszikus tantárgynak el nem ismert legújabbkori keleti zene stílusából rögzített számokra teljes sen alkalmazkodó és a fülnék kellemi zenét, mely kitöltötte a nyitányt és a felvonások között. Nehéz feladatot vállalt ezzel már csak azért is, mert a rendelkezésre álló zenekar éppen a keleti zene jellegzetes hangszereit jó részben nélkülözte. Mindamellott muzikája méltó alkalmat volt a színműhöz, mert tökéletesen hozzáidomult a darab szereplőinek magas színvonalához s olyan összhangot teremtett a zenével, mint a rendező és a díszletek tervező a maga bizonytalan és mégis tökéletes munkájával.

(—any.)

A háborus kényszerszünet hatása ifjúságunkra.

Irtó: Figyelő.

Az iskolák kapui, már közel fél éve bezáródtak, mégis az a megdöbbentő esemény fenyget, hogy a háborus kényszerszünet továbbra is elhúzódik. A közönség egy része, melynek szoros kapcsolata nincs a tanulói ifjúsággal, közbülsően veszi tudomásul a tanításban és nevelésben tartó télenességet. Az érdekelt szülők s helyetteseik, a papok, tanárok, tanítók és a diákság komoly zöme előtt azonban elszomorítóan bontakoznak ki a leállított iskolai tevékenység következményei: a szellemi hanyatlásán kívül a terjedő lelki és erkölcsi süllyedés...

Sokan vitatják a miniszteri rendelet helyességét. De ez meddő szófecsérlés. Mi jámbor, de szűkebb látókörű vidéki szemmel legfeljebb csak belepillanthatunk, de alaposan bele nem nézhetünk az országos dolgok lényegébe. Így nyugodtan és engedelmesen kell fogadnunk, amit a magasabb szempontok szerint intézkedő s tőlünk bizonyosan bölcsőbb államvezetők elhatároznak.

A háborus kényszerszünetben a rendelet bírálata helyett inkább annak lesújtó hatásait mérlegeljük s azon töprengünk, milyen módszerek alkalmazásával vehetnénk gátat a diákság jellemi elparlagiasodásának.

A helyzet ismertetésére egy példát hozok fel saját tapasztalatom és mások megfigyelései nyomán.

Ha vásár — és ünnepnapokon, bármelyik istentiszteleten reggeltől délig a templomba lépünk, megrendítő kép tárul elénk: a diáksereg eltűnt, a tanév alatti százakból alig létezik egy két tucat imitt-amott!... Rendszerint a hiányzó gyermekek szüleit is hiába keressük. Így aztán csakugyan bebizonyult, hogy amilyen a fa, olyan a gyümölcse. A rossz példaadás alátámasztja az ifjúság bűnös könnyelműségét, mely végzetesen elfajulhat, ha a szülők nagy százálléka nem eszmél rá gyermekei iránti súlyos és határozott kötelességeire!

A tanerők közel tíz hónapig helyettesítik, pótolják a szülőket az iskolában. A tanerők lelkiismeretes munkával társadoznak, hogy a diákokat talpig keresztény magyarokká kialakítsák. Ennek legfőbb feltétele, hogy mélységen vallásosságban éljenek, mert az istentelen szellem becsfelen és hazafiatlan viselkedésre vezetné őket!

A tanerők megtanítják a gyermekeket az Istenrel való tökéletes és bürgő beszélgetésre, vagyis az imádkozásra. Megkedveltetik velük az Isten házába mert vasár- és ünnepnapon rendszeresen elvezetik őket a templomba. A léleknevelés gyakran nehéz, mert hősies türelmet kívánó feladatát örömmel s állásban eredményesen töltik be. A lelki magvetés gyönyörű termést ígérően érlelődik a minden szópért-jóért hevülő gyermekek eszében és szívében. Bizakodással bocsátották ki őket júniusban ezidén is a nagyüzüidőre abban a tudatban, hogy megtették kötelességüket és az otthoni környezet hasonlóan folytatja majd szerepüket. Annál fájdalmasabban érthette őket az azóta tapasztalt kiábrándulás, a szilárdnak vált vallásérköcsi alap meggyazulása, sok tanuló elvetemedése, aminek cáfolatlan bizonyítéka Isten földi hájlekának teljes elhanyagolása!

Több szülő vállvonogatva azzal szokott menteskedni, hogy a kenyérkereset, a megélhetési gondok miatt nincs ideje gyermekeivel is törődni. De ez elfogadhatatlan védekezés, indokolt kivételektől eltekintve. A legtöbb szülő ugyanis vasár- és ünnepnapon otthon tartózkodik s a testi pihenés mellett alkalma nyílik különféle szórakozásokra is. Mozi, sport, kirándulások. Az Isten házába azonban már terhes az út. Pedig a gyakori templomkerülő csak „névleges” kereszténynek tekinthető. S ha a szülő is lelkiismeretlen léhaságával rontóan befolyásolja jószándékú, de még fejletlen gondolkodású, gyenge akaraterejű gyermekeinek jellemkialakulását. Ha azonban a szülő teljesíti vallási kötelességeit, viszont erélytelen nemtörődomséggel becézi elkényeztetett, vasút modoru gyermekeit magatartása szintén megvetést érdemel.

Tisztelet és megbecsülés adassék a mintaszülőknek, szemben azokkal, akik felelősek az egyház, haza és az Isten előtt az ifjúság jelentékeny részének lelki csődbe való jutásáért!

(Folytatjuk.)

Hírek a Magyar élet partijából

Dr. Baross József vármegyei MÉP elnök főispán, dr. Balás Károly országgy. képviselő, vitéz Barcza Lajos választókerületi elnök és dr. Rónyai Rezső várm. közp. titkár közszéllátogató körutjuk al-

A „Közellátási Értesítő” legutóbbi száma a következő rendeleteket tartalmazza:

A m. kir. közellátásügyi miniszter 4.600/1943 E. számú rendelete

a mezőgazdasági termelők 1944/45. évi termelési és beszállítási kötelesség teljesítésébe beszámítható termények, termékek és állatok forgalmának szabályozása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 49.795/1943 E. számú rendelete

a külföldről behozott és a vámtarifa 296/a tétele alá tartozó kálisok (kálisütrágák) legmagasabb fogyasztói árának megállapítása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 17.200/1943 E. számú rendelete

egyes szerszámgépek (megmunkáló gépek) továbbá szerszámgépekkel egybeépített elektromos motorok legmagasabb eladási árának megállapítása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 51.800/1943 E. számú rendelete

a belsőidőn előállított paraffin és keverékgyártási legmagasabb gyári eladási és fogyasztói árának megállapítása tárgyában.

kalmával meglátogatták:

Berkénye közszéllátásügyi bizottságát, ahol a vezetőség élén a közszéllátási bizottság elnöke, aki részletesen informálta a vármegye főispánját a közszéllátásról és előadta a közszéllátás közérdekű kéréseit, majd a beszállítással kapcsolatosan a kisgazdák aggályait tolmácsolta. Balás Károly képviselő az iskolaügyekre nézve kért felvilágosítást arról az újonnan kinevezett plébános adott meg a vármegye főispánjának buzditó záróbeszédével ért véget a pártvezetőségi értekezlet.

Nógrád közszéllátásügyi értekezletén megjelent főispán és kíséretét Ballon Elemér üdvözölte, majd részletesen letárgyalták és megvitatták a közszéllátás kiadásait. Balás Károly különösen a beszállítási kötelességre vonatkozólag kért részletes felvilágosítást. A közszéllátási bizottság elnöke, aki az aszály által sújtott kukorica termés miatt a téli szállításuk nincsen biztosítva, majd rátért az aggályos ráíras hiányra, amely akadályokat gördít a mezőgazdasági munkálatok elé. Ballon Elemér előadta, hogy a nép nem tud látni az új fajta csávázó porokkal és kérte, hogy részgálicot kapjanak a közszéllátás. Vitéz Barcza Lajos beszédében rámutatott a csávázópör előnyére és ismertetette annak könnyű kezelési módjait.

A főispán beszédében felhívja a gazdák közszéllátás ügyét az egész országban mutatózó vas, bór s részgálic hiányra és kérte őket, hogy legyenek türelmekkel és kitartással a háboru ezen nehéz szakában. A kontingensek felemelését feltételül meg fogja kisérlni, de ennek sikerére biztos ígéretet nem tehet. Folytatolagos záróbeszédében szorgalmas munkára és összefogásra buzditja a gazdákat és kérte őket, ne hallgassanak suttogókra és rémhírtérjesztőkre. Bár nagyon nehéz időket élünk — mondotta — de a jövőbe vetett biztos hitünk győzelemre is fogja vinni a magyar ügyet. Lelekes üdvözlések között zárták be a népes értekezletet.

Szendehely közszéllátásügyi bizottságát látogatta meg a vármegye főispánja kíséretével, ahol a gazdák nevében a közszéllátási bizottság elnöke a nagy takarmány hiányra s arra kérte a Főispánt, találjon módot rá, hogy a közszéllátás legelőhöz juthasson, mert az állattartás szinte lehetetlen lesz a még a tejszárnyakat sem fogják tudni fenntartani. A főispán bucsuszavában megnyugtatja őket, hogy a megoldásra nézve a közeljövőben gondoskodás fog történni.

Nógrádverőce közszéllátásügyi bizottságát látogatta meg a vármegyei elnök és országgyűlési képviselő kíséretével, ahol dr. Fieszl István közszéllátási bizottság elnöke részletesen tájékoztatta a vezetőséget a közszéllátás ügyéről.

MÉP pártvezető üdvözlő beszéde után Juhász Mihály tette meg jelentését a közszéllátási bizottság elnöke és a nyaraló közszéllátási bizottság elnöke. A szintén jelenlévő dr. Grosschmid Pál járási főszéllátási bizottság elnöke a közszéllátási bizottság elnökétől, mint Nógrád vármegye Kormánybiztosától, tenő lehetősége, hogy a Közszéllátási Minisztérium oldana fel marhák levágás céljára, egyrészt mert a kontingens oly kevés, hogy a közszéllátás szükségletét kielégíteni nem tudják, másrészt, mert a megszaporodott állatok téli ellátása a nagy takarmányhiány miatt úgy is lehetetlen lesz, az állatkészlet roppant nagy sulyapórást fog szenvedni, ami pedig országos kárt jelel. A vármegye főispánja válaszában kijelentette, hogy már tett előterjesztést és az az elgondolása, hogy ez sikerüljön is fog. Balás Károly képviselő beszédében az ipari cikkekben országos viszonylatban mutatkozó hiányokról informálta az értekezletet és a legnagyobb takarékosagra intett. Ezek után letárgyalták a közszéllátási bizottság kiadásait. Az egyéni panaszokat a vármegyei titkár vette fel. A vármegye főispánja záróbeszédében külön kiemelte, hogy a közszéllátás oly kedvező felvétel, hogy a kulturális helyzetének kifejlődéséhez minden adottság meg van, ez a fejlődés kívánatos is. Kérte a vezetőséget, hogy vegyék ezt figyelembe; nemesi intenciók, újabb alkotások történjenek, mert erősen kell hangsúlyoznia, hogy a közszéllátás kulturális szempontból való előrehaladása a közszéllátás életének és emelkedésének egyik legfontosabb kelléke.

Hírek és különfélek

Az ősz üzent

Hétfőn korareggel, amikor hivatalomban menet bejártam mögöttem a kis kert kaput, jobb tenyerembe száraz, barna vadgesztenyelevelet kézbe vettem a szél. Lakásom utcai ablakaival szemben áll egy vadgesztenye, lakásom ezen oldalának egyetlen hangulatképe, mert mögöttem már csak fekete deszkakerítés, vakolatát hullató komor raktárpépület és gyárkémények esnek látókörmbe. Erről a vadgesztenyefáról hozhatta ez a csavargó, dudorászó postás: az októberi szél a levelet. Néztam a sárgaszíjű levelet a láttam, hogy az ősz irt rajta. Láthatatlan, titkos jelekkel rólta rá üzenetét a figyelmeztetett valámire, ami könnyörtelen végzettségűséggel mindig bekörmöli ablakomon: az időre, ami megállíthatatlanul rohan tava s közben földméri bennem az embert, összemér önmagával, felelősségre von és jutalmaz és büntet, érdemem szerint.

Nem tudom, miért, de úgy érzem, hogy ez a falevél valahogyan idézés, fizetési meghagyás és egyben végzés volt számomra. Idézés a nagy pörre, amelyet éppugy indítaltott az ember az idő ellen, mint fordítva, vádló és vádlott vagyok benne egyszerre, bizonyítók és követelők, tagadók és beismerők, tisztázni kívánom viszonyomat a korhoz, melyben élek, emberekhez és dolgokhoz: hogy összefüggök-e velük, vagy semmi közöm hozzájuk, farsztó. Izgalmas és unalmas ez a pör s mindig remegve várom, hogy mikor bizonyul rám valami, amiben csak annyiban vagyok részes, hogy élek.

Fizetési meghagyás a lelkiismeretnek, a tettek felelős szerzőjének és a mulasztások megvesztegetett lazázójának, rámozgatva, hogy ezért, vagy azért fizetni kell, nem lehet kibujni alóla, az életben mindennek ára van, mindenért felelősség terhel s a létet, ezt a rövidlejáratu váltót melyre életem hitelét folyósította a sors, rendezni kell, sürgősen, még ebben a pillanatban, mert a következőben esetleg már késő lehet.

Végzés, az életnek címe, ajánva félreérthetetlenül: hogy az idő rohan, pillanatok, évszakok és évek irgalmatlan gyorsasággal röpülnek, van "bó" a "volt"-ba, ma még érzékelek időt és teret, embereket és dolgokat viszonylok mindenhez, de holnap talán már nem leszek, az idő, ez az építő és romboló vihar elfúj innen, mint ahogy az ősz ezzel a falevéllel végzett a kód maradt utánam és

homály, amiből kibontakozik és amibe beleváz az élet.

Ilyen „jókedvű” gondolatokkal kezdtem meg a hétfői napot, a betét és mielőtt befordultam munkahelyemre, haragomban összemorzsoltam tenyeremben a száraz falevelet és meghajítottam atomjaival a csavargó postást; az októberi szelet.

—y—n.

A kiadói hivatal közleménye. Felkérjük tisztelt előfizetőinket, kik lapunkat postán kapják, hogy a f. évi IV. évnegyedi előfizetési díjat esetleges hátralékkal együtt a 28744 számú postaharék osekkszámlánk a (számlatulajdonos: A Munka Sajtóvállalat) befizetési sívessék legyenek.

Kinevezés. A m. kir. belügyminiszter dr. Révay Sándor Salgótarján, m. városához foglalmazónak kinevezte.

Vitézsé nyilvánított hős halottak. Magyarország Főméltósága Kormányzója — mint a Vitézek Főkapitánya — az 1941. szeptember 6-án a Dnyeper mellett hősi halált halt Valóczi Ferenc volt honvédet, volt cseegi lakost és 1942 október 14-én a Kostamarowo mellett hősi halált halt Mlinarik András volt t. szakaszvezetőt, volt karancsaljai lakost vitézsé nyilvánította.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület salgótarjáni osztálya f. hó 9-én délután tartotta meg idei őszi közgyűlését Korompay Lajos elnöklésével, az Acélgári Tisztú Kaszinó nagytermében, melyen a helyben és környékükön működő bányák, kohók, gépész és erdőmérnöki kar nagyszámú részvételével. A tárgysorozat letergatalása és megvitatása után Molnár Rezső acélgári gépészmérnök tartott igen érdekes és tartalmas előadást „az acélgári önkéntes szakszervezet” címmel. A közgyűlés után a résztvevők az Acélgári Olvasó Egyesület nagytermébe vonultak át ahol élvezték a haláltánc végig a „Roninok kincse” c. színmű előadást a lelkesen tapsolták a tökéletes játékot nyújtó acélgári műkedvelő gárdának.

Üdvözlés a harctérről. Szüleimet, testvéreimet, rokonaimat, ismerőseimet, szeretettel üdvözölöm és kérem a jó írtent, hogy a háborút a dicső befejezésig kitartással folytassuk: Szerény László Z. 744. tábori p.

Képzéskészítés a Katolikus Kör helyiségében 16-án és 17-én, vasárnap estig jónévi magyarfestőművészek eredeti festményeiből. Megtekinthető egész nap díjtalanul. Rendezi Baráth István, festőművész budapesti képzőiskola. Márka festmények kedvező fizetési feltételek mellett is.

Bajtársi szolgálat. Az Acélgári Olvasóegylet a műkedvelő gárdája által oly nagy erkölcsi sikerrel előadott „Roninok kincse” színmű előadásából fennmaradt teljes tisztajóvedelmet: 400 pengőt a városi bajtársi szolgálat céljaira ajánlotta fel. Ezen nemes lelkűségükkel betöltötték igaz, a mai korhoz legméltóbb emberségüket.

Meghívó. A salgótarjáni református egyház 1943. évi október hó 24-én, vasárnap, a délelőtti istentisztelet után a református templomban egyházközségi közgyűlést tart, melynek tárgya: 1. Főgondnok, gondnokválasztás. 2. Presbiterek és pótpresbiterek választása. A közgyűlésre az egyház valamennyi református férfi és nőtagját, akik egyházuk fenntartásához egyházi adóval hozzájárulnak tisztelettel meghívja.

A ref. egyház elnöksége.

Baranyában tömegesen építenek a Levente-otthonok. Baranya vármegye mintegy 200 000 pengő segítségével utalt ki leventeotthonok építésére, felszerelésére és létesítésére. A községek versengve ajánlják fel a szükséges telkeket és a még szükséges összegeket is előteremtik. A vármegye segítségével, a községek áldozatkészségéből egy év alatt mintegy félszáz új leventeotthon épül fel Baranya vármegyében.

IGMÁNDI KESERÜVIZ

Levente élet

Családi házakat építenek a miskolci kerület leventéi a hősihalottak hozzátartozóinak

A miskolci kerülethez tartozó leventék nemrég nagy lelkesedéssel kezdtek meg egy gyűjtési akciót, hogy a most dúló világháború hősi halottai hozzátartozóinak családi házakat építsenek. Az eddig összegyűjtött és felajánlott pénzeszegek mellett a leventék saját kézimunkájukat is díjtalanul adják az építkezéshez, mert érzik és tudják, hogy a hősihalottak hozzátartozóiról, a hátra maradt családokról gondoskodni kell, s legelső feladat azokat a családokat — ahol a kereső családtag a legdrágábbat, életét áldozta a magyar földért: a hazáért — biztonságot nyújtó otthonhoz saját családi házzal juttatni.

A leventék gyűjtési akciója rövid idő alatt igen figyelemreméltó szép eredményt mutatott fel. Azonban az eddig begyűjtött összegek nem elegendők a családiházak felépítésére, s éppen ezért a leventék most újult erővel fognak hozzá tervük megvalósításához. A gyűjtés újból megkezdődött és folytatódik a hősi halottak hozzátartozói részére építendő családi házakra egészen husvétig. Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy mindenki örömmel ad erre a nemes célra, hiszen a magyar honvéd kemény helytállásának, az idegen földön, de mégis a magyar határokért kiontott vérének köszönhető, hogy Magyarországon most is megkondulhatnak vasárnap a templomba hívogató harangok, hogy éjjel békésen hajthatjuk nyugalomra fejünket, hogy szent a család fogalma és minden egyes magyar ember becsületes munkája után megtalálhatja a maga és családja megélhetését.

A leventék gyűjtötték és tovább

gyűjtenek a hősihalottak hozzátartozói részére építendő családi házakra és bízzuk, hogy minden magyar ember kötelességének érzi a nemes és nemzetmentő akciót tehetőségéhez mérten megsegíteni és támogatni.

Csak rövid ideig tartott a gyűjtés. Nyáron a leventék a mezőgazdasági munkákkal voltak kevéssé elfoglalva, de most ismét olyan rendíthetetlen elhatározással fognak a gyűjtéshez, hogy az eredmény biztosítottak látszik. A miskolci kerülethez tartozó levente egyesületek eddigi gyűjtéseinek eredménye: 17 940 pengő már belizetett, 1 644 felajánlott, de még be nem fizetett összegben és 2 869 pengő értékű gyűjtött anyagon kívül több ingyen telek a felépítéshez számos szakmunkás és napszámosmunka, valamint ingyen fuvar, amit a leventék végeznek el az esetben, ha a megépítendő családiház az egyesület székhelyén kerül felépítésre.

Alig indult el a leventék gyűjtési akciója a hősi halottak családiházainak felépítése céljára, máris igen szép eredményt mutattak fel. Most újult erővel fognak a gyűjtéshez, s minden jel arra mutat, hogy a magyarság itt is megmutatja lelkes áldozatvalását hogy a leventék nemes akciója husvétáig egybetudja gyűjteni a családiházak felépítéséhez szükséges anyagiakat.

Amint együtt lesz az építkezéshez szükséges összeg, azonnal megkezdik mindenütt a családiházak építését és ha azok készen lesznek, ünnepélyes keretek között adják át az arra érdemes hősihalottak hozzátartozóinak.

Asztali tenisz.

F. évi október hó 9—10-én rendezték meg a Gépgyár és Bányász Levente-otthonok helyiségeiben a hősi halált halt Gyarmaty Béla zsalós Országos Asztali tenisz emléktversenyét.

Az Országos Szövetséget dr. Bánkuty László ügyvezető elnök, Nagy Sándor társelnök, Hajtó Nándor és Fridler Ottó kerületi vezetők képviselték.

Szombaton d. u. fél 6-kor a gépgyári dalárda közreműködésével nagyszámú közönség előtt Tarnay Kálmán gyárigazgató magasszárnyalású megható beszédében emlékezett meg a hősi halált Gyarmaty Béla-ról, ki az egyesületnek játékos és titkársja volt.

A versenyen részt vettek: Szabadka, Miskolc, Debrecen, Győr, Ózd VKE és a MOVTK, BSC, BTK, Vacuum SE, Semperit SE, VMTK, Losonc, Fülek, SSE, Salgó-bánya, SBTC és a Gépgyár mintegy 130 versenyzővel.

Hat asztalon folyó szép küzdelmek a következő eredményeket hozták:

Férfi egyéni I. osztály: 1. Harangozó Tibor Szabadka, 2. Soós Ferenc VMTK, 3. Till Károly VMTK, 3. Harangozó Vilmos Szabadka. Férfi páros I. osztály: 1. Harangozó testvérek Szabadka, 2. Soós-Till VMTK, 3. Kovács-Bácsi Miskolc VSC, 3. Kovács II.-Kovács III. Gépgyár. Női egyéni: 1. Király Baba Győr Eto, 2. Oláh Évi B. T. K. Budapest. Női egyéni: 3. Havas Erzel Ózd Move, 3. Schönek BTK. Budapest. Női páros: 1. Schönek — Emödi BTK. Budapest. 2. Havas — Hegedűs Ózd Move, 3. Tóth — Fazekas Gépgyár, 3. Majer — Gál Gépgyár. Vegyes pár I. Harangozó I. — Emödi Szabadka, BTK, 2. Harangozó II. — Schönek Szabadka BTM, 3. Koncz — Fábrián Szabadka, Győr ETO, 3. Soós — Havas VMTK, Ózd Movtk, 3. egyes I. Fischer Géza DSC, Budapest, 2. Márton Ernő MVSC, 3. Lukács Béla Movtk, Ózd, 3. Juhász László Movtk, Ózd. Férfi egyes II. o. I. Fischer Géza DSC, Budapest, 2. Barai Rókus MVSC, 3. Zura Emil Vacuum SE, 3. Vörösz Béla Lato.

Férfi egyes III. o. I. Farkas Sándor Gépgyár II. Bogdán Jenő Danuvia, 3. Mártonfi Ernő MVSC, 3. Salgó János SSE.

A verseny befejeztével Tarnay Kálmán gyárigazgató és dr. Bánkuty László ügyvezető elnök szép beszéd kíséretében osztották ki a jól megérdemelt díjakat.

Nagyszerű eredménnyel járt a leventék idei selyemtenyészése.

Országsszerte nagy munkát végez a leventeifjúság, hogy a háború okozta nyersanyag problémákat megoldáshoz segítse. Gyűjtéseket végeznek és maguk is mint termelők szerepelnek. Egyik legfontosabb munkaterületük a selyemgubó-tenyésztés. A magyar ipar számára pótolhatatlanul fontos selyem-anyagot a külföldi behozatal elmaradása miatt itthoni termeléssel kell pótolni. A Leventék Gazdasági Szövetkezője a kérdés fontosságát felismerve országsszerte szakértők irányításával már második éve folytatja a selyemgubó tenyésztést. Idén a Levente Hírközpont jelentése szerint 4617 levente kapcsolódott bele ebbe a munkába. A gubókat pusztító kedvezőtlen időjárás ellenére 7120 kg. gubót váltottak be és összesen 36,292 92 P. kaptak érte. Munkájukkal fontos szolgálatot tettek a magyar ipar anyaggazdálkodásának. A legnagyobb tenyésztési eredményt a zentai levente egyesület érte el 209 80 kg. második a karádi levente egyesület 201 10 kg. harmadik a szoládai levente egyesület 141 80 kg. Az egyéni tenyésztők közül a szabadzállási Sipos Mihály levente egymaga 153 10 kg. gubót váltott be 984 45 pengőért, második a zombori Bagoky József 121 70 kg. harmadik Maczik János Szarvasról, aki 112 60 kg. gubót tenyésztett.

Téliruha akció.

Esőben a kormány az eddigini szélesebb keretek között kívánja a mezőgazdasági és hadiüzemi munkásság részére téliruhát, fehérműt, valamint egyéb háztartási textilcikkeket biztosítani. A

hadiüzemi munkásság ellátása az egyes üzemek keretén belül már folyamatban van s a mezőgazdasági munkásság ruházati gondjainak enyhítésére szánt ruhaneműek szétosztása iránt is intézkedés történt. Az akcióban, mint igényjogosultak elsősorban a mező, kert és erdőgazdaságban alkalmazott éves gazdasági családok részesülhetnek, de rajtuk kívül számítáiba jönnek az erdőgazdaságok idénymunkásai és a sommás idénymunkások is. A közellátási kormányzat az elmúlt évek tapasztalatai alapján nagy gondot fordít az igényjogosultság megállapítására. A törvényhatósági és községi közellátási bizottságoknak jut az a feladat, hogy az igényjogosultságot megállapítsák. Minthogy a bizottságok tagjai a helyi viszonyokkal ismerősek, minden remény meg van arra, hogy az igényjogosultság megállapítása a tényleges helyzetnek megfelelően és a legkörülményesebben fog történni. Ugyancsak a múlt tapasztalatai alapján különös gondot figyelnek arra s szigorúan ellenőrzik, hogy valamennyi igényjogosult megkapja a részére engedélyezett ruhaneműt. A lebonyolítás során újítást jelent, hogy az ellátásban résztvevők lezárt egységcsomagokban kapják meg a szükségletük kielégítésére szánt textilanyagot. Azok, akik bekecs, vagy felsőruhászövetet kapnak, a szövettel egyidejűleg megkapják az elkészítéshez szükséges befűsűrt, vattát és varrócért is. A textilárukon a közellátásiügyi miniszter rendelete értelmében feltüntetnek azok árát is.

A közellátásiügyi miniszter a mezőgazdasági munkásság ruházati akciójában lebonyolítására valamennyi közellátási kormánybiztoshoz körlevelet intézett, amelyben közölte, hogy az egyes törvényhatóságok részére a különböző textilárból milyen mennyiséget bocsát rendelkezésre. A miniszter a körlevélben külön felhívta a figyelmet az igényjogosultság pontos megállapítására és közölte azt is, hogy a többgyermekes családokat és a harctéri katonai szolgálattal kapcsolatos különleges körülményeket mindenkori méltányolni kell. Az egy-egy városban, vagy községben megállapított igényjogosultak számát a kormánybiztos jóváhagyása után a textil Központba kell bejelenteni, hogy a kiosztásra kerülő ruhanemű minél előbb megküldhető legyen. Az igényjogosultaknak szóló utalványok szétosztását a közellátási kormánybiztos által kijelölt közhatósági szerv intézi. Az utalványokat az akció lebonyolításában résztvevő textilárkereskedőknél lehet beváltani. A miniszter a körrendelet végén felkérte a kormánybiztosokat, hogy az igényjogosultság megállapítására szükséges intézkedéseket haladéktalanul tegyék meg s akciókai kapcsolatos különböző műveletek keresztülvitelét állandóan személyesen ellenőrizték.

Tartsuk be szigorúan a légvédelmi előírásokat.

Támogasd a Vöröskeresztet!

Pattanásai vannak?

Használjon Szűcs-féle BUBI arcsmeszt,
amely megszünteti pattanásait
és az arc bőr zsírosságát!

Szeplős, májfoltjai vannak?

Használja Szűcs-féle Hámlasztó kenő-
csőt, amely arcát fehérré és
bársnyossá teszi! Kapható:

Szűcs Róbert

„Magyar Korona” gyógyszerárán!

SPORT

SBTC-Ujpest 2:0 (1:0)

Salgótarján, SBTC pálya 2500 néző. Vezető: Kiss M. Ernő

Gyönyörű őszi napsütésben félénnyel
előtt néhány perccel Kiss M. Ernő veze-
tése mellett futnak ki a pályára a csapatok.
SBTC: Nádasdi — Simonyi VI, Kiss
— Szabó, Debreceni, Bogár — Pribi-
lovics, Csüberda, Vincze, Laczkó, Puskás.
Ujpest: Tihanyi — Balogh II, Biró
— Balogh I, Rózsa, Széphegyi — Pozso-
nyi, Vincze, Szusza, Nagymarosi, Zsen-
geller.

Laczkó és az upesti Vincze vá-
laszt kaput. Az SBTC kezd el a játékot.
Vincze indítja utnak a labdát. Már az 1
percben Debreceni kezét érinti a labda,
amiért szababrugást kap az SBTC. Balogh
I irányítja a szabadrugást Vincze felé, aki
kiugrik, lö de Nádasdi fogja a lövést. A
következő támadást újra az Ujpest vezeti.
Szusza labdáját Pozsonyi szépen átveszi,
rögtön átvágja a másik oldalra Zsengellér-
nek, de fölé lö. A 3 percben a tarjáni
Vincze révén szép támadást vezet az SBTC.
Vincze Rózsa és Biró között kiugrik, már
egyedül tör az upesti kapu felé, de az
utolsó pillanatban keresztbező Balogh II.
nagy ügyel-bajjal szögletre szerel. Meleg
helyzet volt. Pribilovics szögletét Biró a
mezőnybe vágja, a labda Csüberda elé
kerül, aki nem tétozódik és az upesti
kapura lö, de Tihanyi bizonytalankodva
is meg tudja kaparintani a labdát. Élén-
ken támad az Ujpest. A 8 percben szög-
letet vét Kiss, amit Pozsonyi ivel be a
sarokról, de Simonyi VI a mezőnybe to-
vábbítja Csüberdának, aki Vinczének ját-
szik, de az alapvonalon tuljut a labdá-
val. Lassan feljön az SBTC és szebbnél
szebb akciókkal veszélyeztetli az Ujpest
kapuját. A közönség hangja megdő. Élén-
ken biztatja csapatát. A tarjáni belső
hármas ur a pályán, az upesti védelem
pedig csak nehezen tudja tartani őket. A
12 percben Balogh I. dancsolja Laczkót,
a közönség hangosan tüntet. 15 percben
is csak szöglettel tudja menteni az Ujpest
az SBTC támadását. Pribilovics szögle-
tét Laczkó fejeli kapura, amit Tihanyi
velődve véd. Érik a gól. A 17. perc meg
is hozza a sorozatos támadások eredmé-
nyét. Egy hosszan előreadott labdával
Puskás eljut a balcsél és tíz méterről
leadott bombakövével Tihanyi a befutó
Vincze elé öklözi, aki megszerzi csapa-
tának első gólját. 1:0 az SBTC javára. A
gól után továbbra is támadásban marad
az SBTC. A NAC-ot verő Ujpest sehe-
zen tud kibontakozni. A 22. percben
háromszor is egymás után szögletet rug a

hazai csapat, de a szögletugrások ered-
ménytelenek maradnak. Az Ujpest a 28.
percben Zsengellér révén támadást vezet
az SBTC kapuja ellen, aki elől Nádasdi
kapujából kifutva lábravetődéssel szerzi
meg a labdát. A játék képe hullámozóvá
válk, nagy az iram, mindkét kapu ve-
szélyben forog. A 36 percben Pozsonyi
előtt nagy helyzet kínálkozik, de a szélső
elhirtelenkedve a kapuá mellé lövi a
labdát. A 38. percben Zsengellér helyet
cserél Nagymarosival, utána szép táma-
dást vezet az upesti csatársor, de ered-
ménytelenül. A hátralévő percekben a
SBTC marad állandó támadásban és csak
Tihanyi szerencsés védései mentik meg
az Ujpest kapuját a további góloktól.

II. félidő

Zsengellér indítja el a labdát, de
mindjárt az első petchben ellentámadásba
meg át az SBTC. Vincze—Csüberda—
Vincze támadás fut az upesti kapu felé,
Rózsa szerelné Vinczét, de a lábáról Pri-
bilovics elé pattan a labda, aki Vincze-
nek játszik, Vincze feltalálja magát, Ti-
hanyi nincs a kapujában, rögtön megé-
lozza a kapu bal sarkát, de az utolsó
pillanatban, Biró a gólvonalról fejeli visz-
sza a hálóba tartó labdát. A 4. percben
újabb szögletet rug a hazai csapat. SBTC
félénnyben játszik, állandó támadásban van.
A 7. percben is Csüberda buz az upesti
kapu fölé az upesti védők erősen tö-
mörülnek, de Csüberda az üresen álló
Pribilovics elé játszik, aki két lépéssről a
kapu fölé emeli a labdát. Óriási helyzet
volt.

Utána Laczkó bombát kell kiütnie
Tihanyinak. Majd Simonyi csuka fejese-
ben gyönyörködik a közönség, nagy tap-
sot kap érte. 12. percben az ördögös
Vincze kicselezi Rózst, majd Tihanyit is
de a döntő pillanatban Balogh II. menti a
nagy helyzetet. Szinte állandósul a Stc
fölény. 15. percben is csak kifutással tud
menteni Tihanyi a kapuról Puskás
elől. Az Ujpest felforgatja csapatát. Szé-
phegyi lesz a balcsél, Nagymarosi a bal-
fedezet. Ugylátszik ez segít az Ujpesten,
mert a 18 percben először lö Szusza ré-
vén Nádasdi kapujára. A 23 percben
szögletet rug Pozsonyi, a 25 percben
Zsengellér nagy helyzetbe hozza Szuszt
aki 11 es pont tájáról hatalmas lövést
eressz az SBTC kapujára, de Nádasdi
szíve helyén van és ritkán látott bravur-
ral menti szögletre a gólnak látszó lövést.
Keményen kezd játszani az Ujpest

és minden áron szeretne kiegyenlíteni.
Az upesti Vincze kap ügyelmezést,
majd Biró és Balogh I szabálytalankodik
de az SBTC védelem sem hagyja magát.
Az iram óriási és ezt az iramot a Stc
jobban bírja. Újra támad a hazai csapat.
A 39. percben Debreceni kütűd labdát
ad Puskásnak, aki elhuz az upesti véde-
lem mellett, beadása Vinczehez száll, aki
ördögös oszellel Rózst kütűtáza és ellen-
álhatatlanul a bal alsó sarokba küldi a
labdát 2:0 a SBTC javára.

A közönség hangja megdő, külső-
sen amikor Balogh I szabálytalankodik. A
nézőtér boldog és kigyulnak az örm-
láklyák. Az Ujpest verve van. Az SBTC
támadásaival ér véget a mindvégig izgal-
mas, férfias és nagyiramu mérkőzés.

Egyenlőleg nem bírálnak senkit, a
csapat minden egyes tagja tudásának leg-
javát adta szívvvel, lélekkel játszottá végig
ezt a felejtethetetlenül nagyiramu és izgal-
mas mérkőzést. Talán Pribilovics játszott
valamivel gyengébben, de ne felejtsük el,
bogy a válogatott Biróval állott szemben,
akit mégis sikerült néhányszor otthagynia.

Az Ujpesten kütűdően játszott Ti-
hanyi, Balogh II, Biró, Nagymarosi, Szu-
za és Pozsonyi. Zsengellér a szokottnál
gyengébben játszott, de ez a betegségé-
nek tudható be.

Kiss M. Ernő kütűdően vezette a mér-
kőzést.

Szögletarány 12:4 az SBTC javára.
Reméljük, bogy a következő vasár-
nap, a NAC mérkőzés után a tabella el-
ső helyét foglalja el majd az SBTC.

SBTC ü.-MESE 4:2 (1:1)

Vezető: Bakó.

Kemény és végig izgalmas mérkő-
zés. Góllövő Gáspár (2) és Kanyó (2), il-
letve Horváth és Kovács. A játékvezető
Gáspárt és a MESE-ből Kovácsot és Nagy
II-t kiállította.

IRDESSEN!

A MUNKA

POLITIKAI HETILAPBAN!

FÖLDELADÁS.

Felsőutas-puszta birtokból kisebb-
nagyobb SZANTÓ, RÉT, LEGE-
LŐRESZEK eladóknak. Esetleg KB.
200 HOLD ERDŐ is eladatik.
Venni szándékozők a helyszínen teljes
felvilágosítást nyerhetnek. Telefon; Zabar
3.

Pályázat.

Országos zenei és iro-
dalmi pályázatot hirdetnek: 1) magyar
nótára, mű és táncdalra (szöveggel, vagy
anélkül), 2) magyarul írt szövegre, mű és
táncdalszövegre, 3) versekre. A pályázat
titkos. A magas díjak odaítéléséről pár-
tatlan, szakértő tekintélyekből álló bíráló-
bizottság gondoskodik. Részletes felvilá-
gosítást küld levelezőlap érdeklődésre.
„Allegro” Kiadóvállalat és hangversenyi-
roda Budapest, 7. postahivatal, 31. pos-
tafiók.

Meghívó.

A Nógrádmegyei Általános Tanító-
egyesületnek 1943. évi október hó 18-án
(hétfőn) reggel 9 órai kezdettel Balasa-
gyarmaton a vármegyeháza nagytermében
tartandó 69. évi rendes közgyűlésére
tárgysoromat: 1. Nemzeti Hírlap. 2.
Elnöki megnyitó és jelentés. 3. A múlt
évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolva-
sása és hitelesítése. 4. Tihanyi és pénz-
tári jelentés 5. Jelentés a lovonci Rákóczi-

Fiúinternátus helyzetéről. 6. Az iskolán
kívüli népművelés ügyvitel. Előadó:
Mártha Sándor várm. népművelési titkár.
7. A mágyar tanító nemzeti védelmi fele-
adatai. Előadó: Sümei Emil chorintelepi
bányatársulati ig. tanító. 8. a) Egyesületi
ügyek, b) Jelentés a Nógrádi Kultura
helyzetéről. Előadó: Környei József titkár.
9. Tisztújítás. 10. Indítványok. 11. Him-
nusz. Környei József titkár. Róder Alfréd
elnök.

Tudnivalók. Közgyűlés előtt reggel
8 órakor kezdődik a sz. szentmise az
ev. és ref. templomban.

Fél 9 órakor rövid választmányi
gyűlés a Nemzeti Iskola tanácstermében.

Közéledet a háborús helyzetre való
tekintettel nem tartunk.

Indítványok folyó év október 15-ig
bezárólag az egyesület elnökénél (Salgó-
tarján, Acélgártelep) írásban benyújtandó.

A közgyűlés napján a tereskei népmű-
velési csoport a balassagyarmati városi
sportpályán nagyszabású bemutatót tart.
A bemutatóra, melynek időpontjáról a
közgyűlésen tájékoztatjuk vendégeinket
és kártyasainkat, ezúton is közgyűlésünk
minden résztvevőjét meghívjuk és elvárjuk.

Szerkesztői üzenet.

„Köszönet”. Érdeklődéssel olvastam
el, a beküldött cikket a különös öröm
fogott el, hogy egykorú és egyenrangú
társaid közül komoly életítással kiemel-
kedsz. Cikked kívánja a nyilvánosságot
és szívesen hozom, ha csak némi méltó
helyet tudok neki szorítani. De Te nem
is sejtet, mit kell ebbe a négy oldalba
belesűríteni, hogy nemcsak az olvasókö-
zönségünk kíméletlen kritizálásától némi-
leg mentesüljünk, hanem kielégítsük a
hivatalos és társadalmi tényezőket is a
helyi- és kördekeknek vélt lapanyag
leközlésével.

Nógrád vármegye főispánja.

Tárgy: Az 1944 évi gazdasági
cseléd és gazdasági
munkás kütűntetési ak-
ció.

Hirdetmény.

A m. kir. Földművelésügyi Minisz-
ter abból a célból, bogy a gazdasági cse-
lédeknek, gazdasági cselédnek, gazdasági
munkásoknak serkentő példát mutasson
és bogy a becsléses munka és szolgálat,
a gazdasági munkavállalók körében er-
kölcsei elismerést is nyerjen, az olyan gaz-
dasági cselédnek részére, akik egy hely-
ben töltött hosszú szolgálat, illetve mun-
kásságuk, magatartásuk és jóra valósságuk
által társaik közül kütűnek, hűséges szol-
gálatuk elismeréseként 1944 évben pénz-
beli jutalmat és elismerő oklevelet kíván
adományozni. Azok a gazdaságok, akik-
nél legalább 25 évet meghaladó idő óta
hűséges, megbízható és szorgalmas mező-
gazdasági cseléd dolgozik, kérelmüket f.
évi december 1-ig küldjék Nógrád vár-
megye főispánjához. A kérelemben a mun-
kavállaló nevét, életkorát, családi állapo-
tát, nevezett megbízhatóságát, továbbá a
szolgálati idő tartamát kell a községi
előjáróságok által kiállított bizonyítvány-
nyal igazolni.

Csak olyan mezőgazdasági cseléd
hozható-jutalomra vagy kütűntetésre ja-
vaslatba, aki eddig jutalomban, vagy ki-
tűntetésben nem részesült.

Balassagyarmat, 1943 október 12.

Baross s. k.
főispán.

Leventék takarították be egy
orosházi honvéd kukoricáját. Ora-
vecz Sándor orosházi lakos már huzamo-
sabb ideje katonai szolgálatot teljesít a
keleti fronton. Odahaza a földjén beé-
rett két hold kukoricája. Mivel a család-
ja nagy szükségbe szenved, a leventék
elhatározták, bogy segítenek rajta. Néhány
óra alatt leszedték a kukoricát, a szára-
kat levágták és kővébe rakták.

SALGÓTARJÁNI

APOLLO MOZGÓ

Oktober hó 16—18-ig.

CARMELA

Oktober hó 19—21-ig.

ELHAGYATVA